

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **K. P.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 lipca 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca K. P. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 maja 2013r. do 30 kwietnia 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.07.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) przyznał K. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe.

W odwołaniu K. P. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. P. (ur. (...)) od 02.04.1998r. był uprawniony do okresowej renty z tytułu niezdolności do pracy, z tym że w okresie od 01.03.2012r. do 30.04.2013r. przyznano mu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W dniu 15.04.2013r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Lekarz orzecznik stwierdził u odwołującego niezdolność do pracy, nie potwierdził natomiast wystąpienia całkowitej niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw odwołującego, również nie stwierdziła u niego całkowitej niezdolności do pracy.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia wnioskodawcy, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na uwadze rodzaj rozpoznanych u niego schorzeń. Biegli lekarze sądowi zostali zobowiązani do wypowiedzenia się czy wnioskodawca jest częściowo czy też całkowicie niezdolny do pracy, jeżeli tak, czy jest to niezdolność stała czy okresowa, a także czy od ostatniego badania, które miało miejsce w dniu 18.04.2012r., nastąpiła poprawa w stanie zdrowia odwołującego. Przy sporządzaniu opinii biegli uwzględnili zgromadzoną w sprawie dokumentację medyczną oraz przeprowadzili badanie odwołującego.

Biegli z zakresu neurologii i kardiologii rozpoznali u odwołującego schorzenia kardiologiczne, neurologiczne, i ortopedyczne. Zaopiniowali, iż ich przebieg i zaawansowanie czynią odwołującego całkowicie niezdolnym do pracy na okres od 01.05.2013r. do 30.04.2014r., a od ostatniego badania nie nastąpiła poprawa jego stanu zdrowia. Całkowita niezdolność powoduje schorzenie neurologiczne i znaczne zaburzenie sprawności ruchowej kręgosłupa. Odwołujący przeszedł kompleksowe leczenie, łącznie z operacją, jednak nadal jest całkowicie niezdolny do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Pozostałe schorzenia wymagają dalszej diagnostyki i leczenia, gdyż powodują częściową niezdolność do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do 30.04.2013r. legitymował się prawem do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440). Zgodnie z jego treścią prawo do renty, które ustalo w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Jak stanowi art. 12 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS niezdolność do pracy powoduje utratę zdolności do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje jej odzyskania po przekwalifikowaniu. Utrata zdolności do pracy skutkuje ustaleniem jej stopnia, zgodnie z treścią art. 12 ust.2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS poprzez zakwalifikowanie jej do częściowej bądź całkowitej niezdolności. Ocena następuje w oparciu o przesłanki wyrażone w art. 13 ust.1 ustawy, a są nimi: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

W zakresie niezdolności do pracy Sąd uwzględnił konkluzje opinii biegłych lekarzy sądowych opiniujących w sprawie, którzy uznali odwołującego za nadal całkowicie niezdolnego do pracy. Sąd podzielił wnioski biegłych i w całości uwzględnił je przy rozstrzygnięciu w sprawie. Opinia biegłych lekarzy sądowych została sporządzona fachowo, w oparciu o aktualną wiedzę, przedstawione w nich wnioski poparte są odpowiednimi argumentami. Biegli sądowi w należyty sposób wyjaśnili przedstawione przez Sąd zagadnienia, wskazali na czym oparli swe tezy i co stanowiło ich podstawę.

Organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłych, wnosząc o powołanie nowego zespołu biegłych lekarzy. W zastrzeżeniach wskazano na odmienną ocenę stanu odwołującego dokonaną przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS, kwestionując istnienie istotnych odchyłań od normy stwierdzonych przez lekarza neurologa. Sąd uznał te zastrzeżenia za chybione, zważając na to, że odwołujący wnosil o przywrócenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, które przysługiwało mu do 30.04.2013r. Od daty badania poprzedzającego przyznanie tego świadczenia, w stanie zdrowia odwołującego nie nastąpiła żadna poprawa, która skutkowałaby zmianą kwalifikacji niezdolności do pracy, czego zdaje się nie zauważać organ rentowy. Dlatego wniosek organu rentowego został oddalony, gdyż powodowałby jedynie przedłużenie procesu. Sąd uznał opinię biegłych za kompletną i miarodajną przy ocenie stanu zdrowia odwołującego. Odmienne stanowisko oznaczałoby, iż należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby upewnić się, czy niektórzy z nich nie byłiby zdania takiego samego jak strona. Nadto wskazać należy, że Sąd nie może zająć stanowiska odmiennego co do stanu zdrowia wnioskodawcy, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego, niż wyrażone w opinii biegłych.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

DP/mt